

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9537/2022
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јсамине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Римокатоличка жупа „Свети Михаел Арканђео“ из Змајева, чији је пуномоћник Зоран Рибаров, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Товаришић, адвокат из ..., ради раскида уговора о закупу, предаје у посед и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/21 од 02.03.2022. године, у седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/21 од 02.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/21 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 1179/20 од 10.05.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је раскинут уговор о закупу пољопривредног земљишта у којем је наведено да је закључен у Змајеву дана 31.10.2017. године, између тужиоца Римокатоличка Жупа „Свети Михаел Арканђео“ као закуподавца, за кога је уговор потписао жупник ББ из ..., и туженог АА, као закупца, са ЈМБГ-ом ближе означеним у том ставу изреке, на којем уговору се налази и печат „Суботичке бискупије“, уз означавање „видио и одобрио“ под бројем 0247/18 уз потпис Бискупа, који уговор је за предмет имао закуп земљишта у катастарској општини Змајево и то 49772/16004 идеалних делова и то: непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарске парцеле .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине 16 ха 00 а 04 м2, од чега њива прве класе у површини од 13 ха 50 ари 04 м2 и њива друге класе у површини од 02 ха 50 а 00м2, власништво тужиоца у означеном уделу, у ком смислу идеални део који је предмет закупа чини површину од 04 ха 97 а 72 м2; непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарска парцела .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине од 15 ха 81 а 18 м2, од чега њива друге класе у површини од 02 ха 43 а и 34 м2 и њива прве класе у површини

од 13 ха 37 а 84 м2, власништво тужиоца у целости и непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарска парцела .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине парцеле 21 ха 39 ари 73 м2, од чега њива друге класе у површини од 02 ха 69 а 72 м2 и њива прве класе у површини од 18 ха 70 а 1 м2, власништво тужиоца у целости. Ставом другим изреке, утврђено је да је раскинут уговор о закупу пољопривредног земљишта у коме је наведено да се закључује у Звајеву дана 11.03.2019. године, између тужиоца као закуподавца и туженог као закупца, који уговор о закупу је оверен у Врбасу од стране Јавнобележничког сарадника Биљановић Јелене за Јавног бележника Букарица Ненада из Врбаса, улица Маршала Тита бр. 95, дана 14.03.2019. године под бројем УОП- II: 1098-2019, с тим да је оверу уговора за тужиоца извршио жупник ВВ, а који уговор је за предмет имао закуп земљишта у катастарској општини Змајево 49772/16004 идеалних делова и то: непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарске парцеле .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине 16 ха 00 а, 04 м2, од чега њива прве класе у површини од 13 ха 50 а 04 м2 и њива друге класе у површини од 02 ха 50 а 00 м2, власништво тужиоца у означеном уделу, у ком смислу идеални део који је предмет закупа чини површину од 04 ха 97 а 72 м2; непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарска парцела .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине од 15 ха 81 а 18 м2, од чега њива друге класе у површини од 02 ха 43 а и 34 м2 и њива прве класе у површини од 13 ха 37 а 84 м2, власништво тужиоца у целости и непокретности уписане у лист непокретности .. КО Змајево катастарска парцела .., пољопривредно земљиште, потес преко пруге, укупне површине парцеле 21 ха 39 а 73 м2, од чега њива друге класе у површини од 02 ха 69 ари 72 м2 и њива прве класе у површини од 18 ха 70 а 1 м2, власништво тужиоца у целости. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу преда описане непокретности у власничку државину. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 25.312,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 07.08.2020. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од 25.312,50 евра до треженог износа од 25.321,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 07.08.2020. године, као дана подношења тужбе, до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 202.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/21 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ...10/23-др. закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као

изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тужбеног захтева је раскид уговора о закупу пољопривредног земљишта од 31.10.2017. године и од 11.03.2019. године (који је оверен од стране јавног бележника под ОУП-II-1098-2019) због неизвршења уговорне обавезе плаћања закупнине од стране туженог као закупца, предаја тужиоцу у државину непокретности које су биле предмет наведених уговора о закупу и исплата дугујуће закупнине у износу од 25.312,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Према утврђеном чињеничном стању, између странака је закључен уговор о закупу пољопривредног земљишта од 31.10.2017. године на период од три године (са почетком од 01.10.2017. године), а на инсистирање и уговор о закупу од 11.03.2019. године истог пољопривредног земљишта који је оверен ради регистрације земљишта у оквиру пољопривредног газдинства, за уговорену закупнину од 16.875,00 евра за једну годину закупа, с тим да купац плати 50% до 31.10. за наредну годину, а преосталих 50% до 31.08. следеће године, а услови раскида су уговорени чланом 3. уговора (у случају неплаћања закупнине за наредну годину у уговореним роковима). Како тужени није измирио дужну закупнину у уговореним роковима странке су закључиле 03.12.2019. године протокол којим је тужени признао постојање својих обавеза, обавезујући се да их измири у роковима из члана 3. протокола (по основу другог дела доспеле закупнине за сезону 2018/2019 у износу од 8.437,50 евра и првог дела доспеле закупнине за сезону 2019/2020 у износу од 8.437,50 евра најкасније до 04. или 05.12.2019. године, а други део закупнине за сезону 2019/2020 у износу од 8.437,50 евра пре истека доспелости односно до 27.12.2019. године), с тим да ако не испуни обавезе у уговореним роковима уговор ће бити раскинут (члан 4.). Тужени није измирио дужне закупнине ни у роковима предвиђеним протоколом.

О постављеном тужбеном захтеву нижестепени судови су одлучили на основу релевантног материјалног права (чланови 124., 125., 567., 584. и 585. став 1. у вези чланова 10., 12., 13. и 26. Закона о облигационим односима – ЗОО) које је у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног суда Србије, Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. При томе, ревизијом се не указује на другачије одлуке Врховног суда Србије, Врховног касационог суда и Врховног суда, којима је на другачији начин, у споровима са захтевом као у конкретном случају, одлучено о тужбеном захтеву, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања суске праксе или новог тумачења права. Такође, посебном ревизијом се не може побијати правилност утврђеног чињеничног стања, нити се може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о закупу, предаје у државину и исплату поднета је 10.08.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 25.312,50 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи, између осталог и на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић